TRANSLATION & TRANSMISSION

October 2-5, 2014 | Keystone, Colorado, USA

Workshop 4 | Room: Crestone Peak IV | 4:30–6:30pm, October 4, 2014

Translating Abhidharma Materials

with Art Engle, Ian Coghlan, Gyurme Dorje

Ian Coghlan
(Institute of Tibetan Classics; Monash Sophis)

Dr. Ian Coghlan is an adjunct research fellow at the School of Philosophical, Historical and International Studies (SOPHIS), Monash University, Melbourne, and a translator for the Institute of Tibetan Classics. He holds a Ph.D. in Asian Studies from La Trobe University, focussing on Buddhist metaphysics, ethics, and hermeneutics. He trained as a monk in the Tibetan Buddhist tradition for twenty years and completed his studies at Jé College, Sera Monastic University in 1995. He has translated and edited a number of Tibetan works including *Ornament of Abhidharma*, *Principles of Buddhist Tantra*, *Stairway to the State of Union*, and *Hundreds of Deities of Tushita*. He currently resides in Churchill, Victoria with his partner Voula and dog Pilar.

Ian Coghlan's Presentation

A BRIEF OVERVIEW OF FOUR SIGNIFICANT TERMS IN ABHIDHARMA LITERATURE: DHYĀNA, SAMĀDHI, SAMĀPATTI, AND SAMĀHITA

These four terms are linked through equipoise. Asaṅga states (*Yogacaryābhūmi*, 121a6):

> ཅིའི་ཕྱིར་བསམ་གཏན་དང་རྣམ་པར་ཐར་པ་དང་ཏིང་ངེ་འཛིན་དང་སྙོམས་པར་འཇུག་པ་ཁོ་ན་ལ་མཉམ་པར་བཞག་པའི་ས་ཞེས་བྱ་ལ། འདོད་པའི་ཁམས་ཀྱི་རྩེ་གཅིག་པ་ནི་མཉམ་པར་བཞག་པ་མ་ཡིན་ཞེ་ན། བསམ་གཏན་ལ་སོགས་པ་དེ་དག་ནི་འགྱོད་པ་མེད་པ་དང་མཆོག་ཏུ་དགའ་བ་དང་དགའ་བ་དང་ཤིན་ཏུ་སྦྱངས་པ་དང་བདེ་བས་མངོན་པར་བསྒྲུབས་པ་ཡིན་ལ། འདོད་པ་ན་སྤྱོད་པ་ནི་དེ་ལྟ་མ་ཡིན་ཏེ།
>
> For what reason are absorption (*dhyāna*), liberation, concentration (*samādhi*), and meditative attainment (*samāpatti*) solely called "grounds of equipoise (*samāhita*)," yet single-pointed [concentration] of the desire realm is not equipoise? It is because those absorptions and so on are actually established by the absence of regret, [by] supreme joy, joy, pliancy, and bliss, yet [mental] activity is not like that in the desire realm...

Pliancy marks the ground of equipoise. Asaṅga states (*Yogacaryābhūmi*, 159b1):

> ཤིན་ཏུ་སྦྱངས་པ་མེད་པའི་ཕྱིར་མཉམ་པར་མ་བཞག་པ་ནི་འདོད་པའི་སེམས་དང་སེམས་ལས་བྱུང་བ་རྣམས་ཏེ། དེ་ལ་སེམས་རྩེ་གཅིག་ཏུ་བྱེད་པ་ཡོད་ཀྱང་སེམས་དང་སེམས་བྱུང་རྣམས་ཤིན་ཏུ་སྦྱངས་པས་མ་ཟིན་པའི་ཕྱིར།
>
> Minds (*citta*) and mental factors (*caitta*) of the desire realm are not equipoise because they lack pliancy (*praśrabdhi*). That which makes the mind single-pointed [i.e., concentration] exists there, but minds and mental factors are not conjoined with pliancy.

Concentration exists in nonequipoise. When associated with equipoise it supports realization. Chim Jampalyang states (*Ornament of Abhidharma* [*Chimzö*] p. 120):

> ཏིང་ངེ་འཛིན་ནི་དམིགས་པ་གཅིག་ལ་རྣམ་པ་གཅིག་ཏུ་འཇུག་པའི་རྩེ་གཅིག་པ་སྟེ། འདིར་རྩེ་ནི་དམིགས་པའོ། དབྱེ་ན་ས་དགུ་ན་ཏིང་ངེ་འཛིན་དགུ་དང་། འཇིག་རྟེན་ལས་འདས་པ་སྟེ་བཅུའོ། ལས་ནི་སེམས་མཉམ་པར་བཞག་ན་ཡང་དག་པ་ཇི་ལྟ་བ་བཞིན་དུ་ཤེས་པ་འབྱུང་བས་ཇི་ལྟ་བར་ཤེས་པའི་རྟེན་བྱེད་པའོ།
>
> Concentration (*samādhi*) is the single-pointed state that engages a single aspect of one focal object, and that "point" is what is observed. If classified, there are ten: (1–9) the nine concentrations of the nine grounds, and (10) transcendent [concentration]. Its function is to support the knowledge of phenomena as they are, since the perfect knowledge of phenomena as they are, arises when the mind is in equipoise.

Concentration is the dominant factor of meditative attainment. Chim Jampalyang states (*Ornament of Abhidharma* [*Chimzö*] p. 652):

> ཏིང་ངེ་འཛིན་སྙོམས་འཇུག་གི་གཙོ་བོ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།
>
> ...concentration is the dominant factor of meditative attainment.

The eight different substances of meditative attainment. Chim Jampalyang states (*Ornament of Abhidharma* [*Chimzö*] p. 650):

> ···ཡན་ལག་མ་གཏོགས་པ་བསམ་གཏན་བཞི་དང་གཟུགས་མེད་བཞི་སྟེ་སྙོམས་པར་འཇུག་པའི་དངོས་གཞིའི་རྫས་ནི་རྣམ་པ་བརྒྱད་ཡིན་ལ···
>
> There are eight types of substance (*dravya*) of the actual bases (*maula*) of meditative attainment (*samāpatti*): (1–4) the four absorptions not including their branches, and (5–8) the four formless states.

The eight access states. Chim Jampalyang states (*Ornament of Abhidharma* [*Chimzö*] p. 668):

> འོ་ན་ཉེར་བསྡོགས་དུ་ཡོད་ཅེ་ན། སྙོམས་འཇུག་དངོས་གཞི་{བརྒྱད་ཡོད་པས་} བརྒྱད་པོ་དེ་དག་ལ་ནི་གང་གིས་འཇུག་པའི་སྒྲོར་བ་ཉེར་བསྡོགས་ཀྱང་བརྒྱད་ཡོད་ལ། ཐམས་ཅད་ཀྱང་ཉོན་མོངས་ཅན་ལ་འབྲལ་ལམ་མེད་པས་སྲེད་པ་དང་མཚུངས་ལྡན་གྱི་ལམ་གྱིས་ཉོན་མོངས་སྤང་བར་མི་ནུས་ལ་འདི་དག་ནི་འདོད་ཆགས་དང་འབྲལ་བར་བྱེད་པའི་ལམ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ངོ་བོར་རོ་མྱོང་བ་དང་མཚུངས་ལྡན་མ་ཡིན་གྱི་དག་པ་པ་ཁོ་ན་
>
> Question: How many access states are there?
> Reply: {Since there are eight} actual bases of meditative attainment, there are also eight access states (*sāmantaka*) that prepare to enter the actual bases. And since all are free from or lack affliction, yet paths concomitant with craving cannot abandon affliction, they are by nature not concomitant with enjoying its taste (*āsvāda*), but are solely pure (*śuddha*) because they are paths that give rise to freedom from attachment.

Regarding unrestricted access, Chim Jampalyang states (*Ornament of Abhidharma* [*Chimzö*] p. 670):

> ཉེར་བསྡོགས་བརྒྱད་པོ་དེ་དག་ལས་དང་པོ་བསམ་གཏན་དང་པོའི་ཉེར་བསྡོགས་མི་ལྕོགས་མེད་ནི་དག་པ་པ་ཡིན་པར་མ་ཟད་འཕགས་པ་ཟག་པ་མེད་པའང་ཡིན་ཏེ། {འདི་ནི་གསལ་བས་རང་འོག་གོང་གསུམ་གྱི་ཉོན་མོངས་ལས་རྒྱལ་ལོ།།}བསམ་གཏན་གྱི་དངོས་གཞི་མ་ཐོབ་པ་དག་འཇིག་རྟེན་ལས་འདས་པའི་ལམ་དེ་ལ་བརྟེན་ནས་བསྐྱེད་པའི་ཕྱིར་རོ།
>
> From those eight access states, the first is unrestricted access to the first absorption that is not only pure but also an uncontaminated ārya path, because {it conquers the affliction of three levels—the same, lower, and higher grounds—due to its clarity} and those who have not obtained the actual basis of absorption generate the transcendent path in dependence on it.

There are three types of meditative attainment. Chim Jampalyang states (*Ornament of Abhidharma* [*Chimzö*] p. 650):

བརྒྱད་པ་དེ་དག་ལས་སྲིད་རྩེ་མ་གཏོགས་པ་བདུན་ནི་རྣམ་པ་གསུམ་གསུམ་ཡིན་ཏེ། རོ་མྱོང་བ་དང་མཚུངས་པར་ལྡན་པ་དང་། དག་པ་པ་དང་། ཟག་པ་མེད་པ་རྣམས་སོ། བརྒྱད་པ་སྲིད་རྩེ་ནི་རོ་མྱོང་ལྡན་དང་དག་པ་པ་རྣམ་པ་གཉིས་ཡིན་གྱི་འདུ་ཤེས་དམན་ཞིང་རྒྱུ་བ་མི་གསལ་བས་དེ་ལ་འཕགས་པའི་ལམ་མི་རྟེན་པས་ཟག་མེད་ནི་མ་ཡིན་ནོ།

From among those eight, seven have three types each excluding the summit of existence: (1) that concomitant with enjoying its taste (*āsvāda*), (2) that which is pure, or (3) that which is uncontaminated (*anāsrava*). The eighth, the summit of existence, has two types: (1) [that concomitant with] enjoying its taste and (2) pure. It is not uncontaminated since its discrimination is inferior, it lacks clarity due to movement, and therefore the ārya path does not depend on it.

Regarding the fourth absorption, Chim Jampalyang states (*Ornament of Abhidharma* [*Chimzö*] p. 524):

སྟོན་པ་སངས་རྒྱས་དང་བསེ་རུ་ལྟ་བུའི་རང་སངས་རྒྱས་ནི་…ངེས་འབྱེད་ཆ་མཐུན་ནམ་མི་སྡུག་པ་ནས་གཟུང་སྟེ་བྱང་ཆུབ་ཟད་མི་སྐྱེ་ཤེས་པའི་བར་གྱི་ལམ་ཀུན་བསམ་གཏན་གྱི་ཡ་མཐའ་བཞི་པ་ལ་བརྟེན་ནས་སྟན་གཅིག་ཁོ་ན་ལ་བསྐྱེད་པའི་ཕྱིར…

[Vaibhāṣikas assert]...buddha masters and rhinoceros-like (*khaḍga*) solitary buddhas generate all paths from the precursor of penetrative discernment (*nirvedhabhāgīya*) or [the meditation on] ugliness up to the enlightenment (*bodhi*) consisting of the elimination and nonarising of the afflictions, in one session in dependence on the upper limit of the fourth absorption (*dhyāne'ntye*).

Two types of meditative attainment are included in the fourteen nonassociated formations. Chim Jampalyang states (*Ornament of Abhidharma* [*Chimzö*] p. 133):

སེམས་དང་མི་ལྡན་པའི་འདུ་བྱེད་རྣམས་ནི་རྣམ་པ་བཅུ་བཞི་སྟེ། ཐོབ་པ་དང་། མ་ཐོབ་པ་དང་། སྐལ་པ་མཉམ་པ་དང་། འདུ་ཤེས་མེད་པ་པ་དང་། འདུ་ཤེས་མེད་པའི་སྙོམས་འཇུག་དང་། འགོག་པའི་སྙོམས་འཇུག་ཅེས་བྱ་བ་སྙོམས་པར་འཇུག་པ་དག་སྟེ་གཉིས་དང་། སྲོག་གི་དབང་པོ་དང་། འདུས་བྱས་ཀྱི་མཚན་ཉིད་སྐྱེ་བ་ལ་སོགས་པ་བཞི་པོ་རྣམས་དང་། མིང་གི་ཚོགས་དང་། སོགས་པའི་སྒྲས་གཟུང་བ་ངག་གི་ཚོགས་དང་། ཡི་གེའི་ཚོགས་དང་།

Formations not associated (*viprayuktāsaṃskāra*) with mind have fourteen types: (1) obtainment (*prāpti*); (2) nonobtainment (*aprāptī*); (3) homogeneity (*sabhāga*); (4) nondiscriminator (*āsaṃjñika*); the two types of meditative attainment (*samāpatti*)—(5) meditative attainment of nondiscrimination and (6) meditative attainment of cessation; (7) the faculty of lifeforce (*jīvita*); (8–11) the four characteristics (*lakśaṇa*) of conditioned states such as arising and so on; and (12) the collection of names (*nāmakāya*). The term "and so on" refers to (13) the collection of words, and (14) the collection of letters.

Regarding the meditative attainment of nondiscrimination, Chim Jampalyang states (*Ornament of Abhidharma* [*Chimzö*] p. 146):

སྙོམས་འཇུག་དེ་ཡང་ས་ནི་བསམ་གཏན་ཐ་མ་བཞི་པར་གཏོགས་པ་ཡིན་ལ། བསམ་པ་ནི་{འཁོར་བའི} སྡུག་བསྔལ་ལས་ངེས་པར་འབྱུང་བ་སྟེ་ཐར་པར་འདོད་པས་{ཏེ་སྙོམས་འཇུག་ལ་ལམ་དང་འདུ་ཤེས་མེད་པ་པ་ལ་ཐར་པ་འདུ་ཤེས་པས།} སྙོམས་པར་འཇུག་གོ དེའི་ཕྱིར་ཀུན་སློང་གིས་དགེ་བའོ།། {དེ་ཡང་བསམ་གཏན་གྱིས་བསྡུས་པའི་དགེ་བའོ།།} དེ་ཡང་སྐྱེས་ནས་མྱོང་བར་འགྱུར་བའི་དགེ་བ་ཉིད་ཡིན་ཏེ། {སྐྱེ་འཆིའི་སེམས་ཡོད་པས།} འདིའི་རྣམ་པར་སྨིན་པ་ནི་འདུ་ཤེས་མེད་པ་པའི་སེམས་ཅན་གྱི་ཕུང་པོ་ལྔ་འགྲུབ་བོ།།

Also the meditative attainment [of nondiscrimination (*asaṃjñisamāpatti*)] belongs to the ground of the fourth and last absorption (*dhyāna*). Its motivating thought is to enter meditative attainment through the desire (*iṣya*) for liberation that definitely transcends (*niḥsṛta*) the suffering {of saṃsāra by discriminating meditative attainment to be the path, and the nondiscriminator to [possess] the state of liberation}. Therefore, it is virtuous (*śubha*) by motivation, {and that virtue is subsumed by the absorptions}. Moreover, it is virtue experienced from birth (*upapadya*) because its karmic maturation is the establishment of the five aggregates of a sentient being who is a nondiscriminator, {since it exists for the minds of birth and death}.

Asaṅga states (*Compendium of Abhidharma*, p. 52a7):

འདུ་ཤེས་མེད་པའི་སྙོམས་འཇུག་གང་ཞེ་ན། དགེ་རྒྱས་ཀྱི་འདོད་ཆགས་དང་བྲལ་ལ་སྟེང་མའི་འདོད་ཆགས་དང་མ་བྲལ་བ་འབྱུང་བའི་འདུས་ཤེས་སྔོན་དུ་བཏང་བའི་ཡིད་ལ་བྱེད་པས་སེམས་དང་སེམས་ལས་བྱུང་བའི་ཆོས་བརྟན་པ་མ་ཡིན་པ་རྣམས་འགོག་པ་ལ་འདུ་ཤེས་མེད་པའི་སྙོམས་པར་འཇུག་པ་ཞེས་གདགས་སོ།

What is the meditative attainment of nondiscrimination (*asaṃjñisamāpatti*)? The cessation of unstable minds and mental factors due to attention preceded by discrimination that is free from attachment (*vītarāga*) to the heaven of Śubhakṛtsna (Extensive Bliss) but not free from attachment to higher levels, is designated as the meditative attainment of nondiscrimination.

Regarding the meditative attainment of cessation, Chim Jampalyang states (*Ornament of Abhidharma* [*Chimzö*] p. 147):

འགོག་པའི་སྙོམས་པར་འཇུག་པ་ཞེས་གསུངས་པའང་གོང་མ་འདུ་ཤེས་མེད་པའི་སྙོམས་འཇུག་ཇི་ལྟ་བ་དེ་བཞིན་དུ་སེམས་དང་སེམས་བྱུང་འགོག་པ་ཉིད་དེ། ཡིད་་བྱེད་པ་ལ་སོགས་པ་ལ་ཁྱད་པར་ཡོད་པས་དང་པོ་ཡིད་ལ་བྱེད་པ་ནི་སྙོམས་འཇུག་འདི་ནི་འདུ་ཤེས་དང་ཚོར་བ་ཞི་{བ་ནི་ཞི་བའོ་སྙམ་ནས་ཞི}བར་གནས་པའི་དོན་དུ་སྙོམས་པར་འཇུག་གི་ངེས་པར་འབྱུང་བས་ནི་མ་ཡིན་ནོ། ས་ནི་སྲིད་

པའི་རྩེ་མོར་སྐྱེས་པ་སྟེ་འདུ་ཤེས་མེད་འདུ་ཤེས་མེད་མིན་སྐྱེ་མཆེད་ལ་བརྟེན་པ་ཡིན་ཏེ།

That which is called "meditative attainment of cessation" (*nirodhasamāpatti*) is also the same as the former meditative attainment of nondiscrimination in which mind and mental factors cease. Those with special mental attention and so on enter this meditative attainment when mental attention first engages meditative attainment to abide (*vihāra*) {in peace, through reflecting that peace is} the pacification of discrimination and feeling. They do not enter it due to renunciation. They are born on the ground of the summit of existence (*bhavāgra*), supported by the base of neither discrimination nor nondiscrimination, because it is easier to stop concomitant states at the conclusion of subtle minds...

Asaṅga states (*Compendium of Abhidharma*, p. 52a7):

འགོག་པའི་སྙོམས་པར་འཇུག་པ་གང་ཞེ་ན། ཅི་ཡང་མེད་པའི་སྐྱེ་མཆེད་ཀྱི་འདོད་ཆགས་དང་བྲལ་བ་སྲིད་པའི་རྩེ་མོ་ལས་གྱེན་དུ་བསྐྱོད་པ་ཞི་བར་གནས་པའི་འདུ་ཤེས་སྔོན་དུ་བཏང་བའི་ཡིད་ལ་བྱེད་པས་སེམས་དང་སེམས་ལས་བྱུང་བའི་ཆོས་བརྟན་པ་མ་ཡིན་པ་རྣམས་དང་བརྟན་པ་དེ་དག་ལས་ཀྱང་ཁ་ཅིག་འགོག་པ་ལ་འགོག་པའི་སྙོམས་པར་འཇུག་པ་ཞེས་གདགས་སོ།

What is the meditative attainment of cessation (*nirodhasamāpatti*)? The cessation of unstable—and even stable—minds and mental factors, due to attention preceded by discrimination of the abode of peace (*śāntavihāra*), that is free from attachment to the base of nothingness (*ākiñcanyātana*) but passes beyond the summit of existence (*bhavāgra*), is designated as the meditative attainment of cessation.

Feeling and discrimination as obstacles to peace. Chim Jampalyang states (*Ornament of Abhidharma* [*Chimzö*] p. 52):

ཡང་ཅིའི་ཕྱིར་སེམས་བྱུང་གཞན་རྣམས་ལས་ཚོར་བ་དང་འདུ་ཤེས་གཉིས་ཕུང་པོ་ལོགས་ཤིག་ཏུ་བཤད་ཅེ་ན། ཚོར་བ་ནི་ཁྱིམ་པ་ཕྱོགས་ཀྱི་རྩོད་པའི་རྩ་བར་གྱུར་བའི་ཕྱིར་ཏེ། འདོད་པ་ལ་ལྷག་པར་ཞེན་པས་ཚོར་བའི་རོ་མྱོང་བར་འདོད་པས་༼ཆུ་དང་༽ཞིང་དང་༼འབྲོག་དང་བུད་མེད་དང་༽ཁང་པ་དང་ནོར་བུ་དང་ཆེད་དུ་རྒྱལ་པོ་དང་རྒྱལ་པོ་ལ་སོགས་པ་རྣམས་རྩོད་པའི་ཕྱིར་རོ། འདུ་ཤེས་ནི་རབ་ཏུ་བྱུང་བ་རྣམས་ཀྱི་རྩོད་པའི་རྩ་བར་གྱུར་པ་ཡིན་ཏེ།ལྟ་བ་ལ་ལྷག་པར་ཞེན་པས་འདུ་ཤེས་ཕྱིན་ཅི་ལོག་ཏུ་གྱུར་ཏེ། རང་གཞན་གྱི་གྲུབ་མཐའ་ལ་བཟང་ངན་གྱི་མཚན་མར་འཛིན་པས་དགེ་སྦྱོང་དང་དགེ་སྦྱོང་ལ་སོགས་པ་རྣམས་རྩོད་པའི་ཕྱིར་རོ།

Question: Why, from among the other mental factors, are both feeling and discrimination explained as separate aggregates?
Reply: That is because feeling is the root of dispute (*vivāda*) for the laity because kings dispute with kings and so on over {water}, land, {pasture, daughters,} houses, jewels, and so on through excessive craving for desire objects due to the desire to experience the taste of that feeling. Discrimination is the root of dispute for ordainees because discrimination becomes distorted through excessive attachment to [philosophic] view. Therefore śramaṇas dispute with other śramaṇas through holding to the valid or invalid marks of the tenets of themselves and others.